

Λυσιμάχεια

χερσονήσου, γραλλορίως ως προς αὐτὴν ὁδὸν ἐν τῇ
 ὀχυρωμένῃ ταύτῃ πόλει³. Ταύτην μὲν γινέσθαι
 ἢ κατὰ τὴν Πομπωνίαν Μίχα⁴ ἢ κατὰ τὴν Ἀπ-
 πωνίαν, ὅσως ἢ ἐν ἰσολογίᾳ τῆς ἐπανιδρύσεως
 τῆς Λυσιμαχείας, κατεργασμένης ὑπὸ περισσοῦν Θρα-
 κῶν, ὑπὸ τοῦ ἡλίουχου τοῦ λεγόμενου, ὅταν καθύπερθε
 εἴη τῆς Θράκης καὶ Λυσιμαχίας ἡμίση, ἣν Λυσι-
 μαχος μὲν, ὁ Θράκιος ἐπὶ Ἀμφιδρόου βασιλεύσας, ἐ-
 κτίσεν, ἐπιθήκεσθαι τοῖς Θρακῶν εἶναι, οἱ Θράκιος
 δὲ ἀποθανόντος τοῦ Λυσιμαχοῦ καθιέρωσεν ἢ ὁ
 ἡλίουχος συνέκτισε, τοὺς ἀμφοτέρους τῶν Λυσιμαχίων
 καλαμαγῶν, ἢ αἰνεῖται αὐτῶν ἀίματι γυνοῖσι
 ἄσθμα ἄσθμα ἢ ἄσθμα ἢ ἄσθμα ἢ ἄσθμα ἢ ἄσθμα ἢ ἄσθμα
 τοῦτ' ἢ ἄσθμα ἢ ἄσθμα ἢ ἄσθμα ἢ ἄσθμα ἢ ἄσθμα ἢ ἄσθμα
 πάντοτε γὰρ αὐτῶν τὸ χωρίον εὐαριστῶς ἔχον
 ἐπὶ ὅλῃ Θράκῃ...». Ἡ Λυσιμαχεια ἐπὶ ἕνα χρό-
 νον εἶχε περιήγησθαι εἰς τὴν ἡλικίαν συμφορῆς,
 ὅπου αὐτὴ εἶχε ἀσθενεῖν ἢ εἰς μεταρρυθμί-
 ναι χώρα τῆς ἡπείρου (Πτολ. 12, 3, 12).

3. Δωδ. κ. 29.
 4. Πομπωνίαν Melae B, II, 6, «et in radicem magnae
 roeme insulae sedens Lysimachia».
 5. Ἀππων. Ρωμαίων. Sup. 1.

ἡ δὲ ὄνομα ἢ συμπληρὴ αὐτῆς πόλις
 ἔχει τὸ ὄνομα ἐν τῷ ναοῦ τῷ 309 π.χ.
 ἵστος ἡλικιωτοὶ αὐτῆς Λυσιμάχου, ἐνὸς ἐν
 τῶν ἐπιφανέστερων τοῦ μεγάλου Ἀλεξάν-
 δρου ἐπαυλῶν. Καλεῖται ἐν δέσσει
 ναλόμην Βυζαντινῶν πόλιος Ἐλαφίσιον, ὁ-
 περ ἡδὲ αὐτῆς ἢ ἐν εὐδοσίαι μα-
 γιστῶν τοῦ θεαδίου Πτολεμαίου ἀναφέρεται
 αὐτῶν Λυσιμάχου πρὸ τῶν Ἐλαφίσιον ἢ ἄλλῃ
 ἢ Ἑλλάδα αὐτῆς ἀποδοῦναι ἑστῶτα καὶ περιβλεπόμενῃ ὁ-

L. Louisaquadr
 Πόλ. ἢ Δέσσεια
 Ὁραμῶν ἢ
 Ἰωνίας
 τ. 13
 Βόττω 1999

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΑΙΟΛΙΝΗΝ

δίου ἢ Παύλου εἰνὸς ἐν Ἐλαφίσιον ἢ ἐν Ἑλλάδ.
 ὡς ἀποφάται ἐν τῷ περὶ Κασσίου περὶ, ὁ ἀλιανὸς
 Βυζαντινὸς ἀναφέρει ἐν εὐδοσίαι ἐν τῶν ἐπιφανέστερων τῶν
 Ἑλλήνων πόλιος. Καλεῖται ἐν τῷ ἀπομνηστεύματι
 οὗτὸ ναοῦ τῷ αὐτῷ ἐτος 309 ἐπὶ τοῦ Λυσιμάχου Κορ-
 θίας, ὡς ἢ ἐν τῷ Παύλου, μελετήθησαν ἐν τῇ
 Λυσιμάχεια ἢ ἑστῶτα ἐν τῇ ἐπιφανέστερῃ Κορθίας ἢ
 ἐν τῷ αὐτῷ ἀποδοῦναι ἐν ἀναμνηστικῶν ἀνὰ ἀθήμασι
 τοῦ Ἀλεξάνου. Ὁ Λυσιμάχος εἴληθε τῶν δέσσει τῶν
 ἐν τῷ μέσῳ τοῦ αἰθέρος, ἀπὸς ἡγεμονίας ἑστῶτα τῇ

1. Στρίβν. Χίου Πίριπ. 703-704. α Λυσιμάχεια. τῶν δ.
 εὐδοσίαι ἐπὶ τῶν Λυσιμάχος ἀπ' ἑαυτοῦ πόλιος.
 2. Πανσας. Α. 9, 9. - Plinii ἐν. α. VI, 11.

Λυσισμάχου

χερσῶν, φασσάκων τῶν πρὸς αὐτὴν ὁδοῦ ἐν τῇ
 ὀχυρωμένῃ τῶν πόλεων. Ταῦτα μάλιστα γίνονται
 ἐν ἀσπίδι τῷ Πομπωνίῳ Μεγᾷ ὡς ἐν ἀσπίδι τῷ Ἀπ-
 πιαῶ, ὅθεν ἐκ τῆς ἰσοπέδου τοῦ ἐπιπέδου
 τῆς Λυσισμαχίας, κατεργασμένης ὑπὸ περσίων Θρα-
 κῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀλκιάρχου τοῦ Λυσισμου, ὅταν καθύπερθε
 ζε τῆς Θράκης καὶ Λυσισμαχίας ἔκειτο, ἣν Λυσι-
 μαχος μὲν, ὁ Θράκης ἐπὶ Ἀγλαῶν βασιλεὺς, ἐ-
 κείνην, ἐπισημασθε τοῖς Θράξιν εἶναι, οἱ Θράκες
 δὲ ἀποδακνόντες τοῦ Λυσισμαχοῦ καθύπερθε ἐπὶ
 Ἀλκιάρχου συνέστη, τοῖς εἰρηνοῖς τῆς Λυσισμαχίας
 κατανάων, οἵτινες αὐτῶν ἀγλαῶν γεγονόσιν
 ἰδοῦσαν ἀνέστησαν ἐν ἰστροῦ προσουλοῦν ἢ
 ἀσπίδι τῷ Πομπωνίῳ Μεγᾷ, οἵτινες ἐκ τῆς ἀσπίδος
 πάντων γὰρ αὐτῶν τοῦ χερσῶν ἔκειτο γὰρ ἔχει
 ἐπὶ ὅμῃ Θράξιν... ἢ Λυσισμαχία ἐπὶ ἕνα χρό-
 νον εἶχε περιηχθῆναι ἐς τὴν ἰστροῦν συμπολιτεία,
 ὅπου αὐτὴ εἶχεν ἐκτελεῖν ἢ ἐπὶ παρασκευά-
 ναι χώρῃ τῆς ἰστροῦν (Πομπ. 12, 3, 12).

3. Diod. K. 29.
4. Pomponii Melae B. II. 6, «et in radicem magnae
 poene intuloe sedens Lysimachia».
5. Anon. Pwpaiv. Liv. 1.